

NOUS TOUS

UN FILM DE
PIERRE PIRARD

PRODUCTION **ALMOLU** AVEC LA PARTICIPATION D'**AFTERTOUCH STUDIO** ET DE **SHIMERA FILMS**
IMAGE **JULIEN CHERPION** SON **CÉLINE BODSON** MONTAGE **MATHIEU PIÉRART** MONTAGE ET MIXAGE SON **PIERRE BRUYNS**, **STUDIO BLEU NUIT**
MUSIQUE ORIGINALE **MANUEL ROLAND** PRODUCTEUR **PIERRE PIRARD** INTERNATIONAL SALES **BE FOR FILMS**
FILM RÉALISÉ GRÂCE AUX SOUTIENS DE MÉCÈNES ET DE FONDATIONS

INTENTIE VERKLARING

Toen ik leraar was in Brussel, stak ik elke dag het kanaal over dat mijn buurt scheidde van die van mijn school. Ik zag hulpeloos dat er een kloof van vooroordelen en onverdraagzaamheid was gegroeid tussen de gemeenschappen. We leefden op eilandjes die zich niet vermengden, we praatten niet met elkaar, we kenden elkaar niet. Ik voelde mij echt heel erg slecht. En op een dag werd ik bang. Op 22 maart 2016 zag ik om 9.28 uur voor het metrostation Maalbeek waartoe haat jegens de ander in staat is.

En deze angst wordt alleen maar erger als ik zie, zonder altijd volledig te begrijpen waarom, in de vier hoeken van de planeet, identiteitsoorlogen uitbreken, xenofobe en populistische partijen verkiezingen winnen door het verschil van de ander en meer in het bijzonder zijn religieuze overtuiging te stigmatiseren. Sterker nog, ik ben bang voor een bange wereld en ik wilde uit deze situatie komen.

SYNOPSIS

“Wat als wij, zonder de spanningen rond identiteitsvragen en de angst voor “de andere”, andere realiteiten laten zien?

Wat als wij verhalen zouden vertellen van gedurfde burgers die, in het perspectief van een harmonieus leven tussen mensen met verschillende overtuigingen, het gezin, het onderwijs, de sociale relaties, de cultuur, het werk... opnieuw uitvinden en dit ondanks de moeilijkheden en bestaande spanningen.

Wat als we dankzij deze verhalen verzameld uit de vier hoeken van de wereld, de opkomst beginnen te zien van wat de harmonieuze multi-identiteitswereld van morgen zou kunnen zijn?

Wat als we allemaal meedoen ?

TWEE ONTMOETINGEN

Vele belangrijke ontmoetingen hebben mij eraan toegebracht om deze documentaire te maken.

De eerste ontmoeting kwam tot stand nadat ik in 2009 een keuze gemaakt had om uit mijn comfort zone te komen en mijn job als CEO op te geven en leraar te worden in een professionele school in Molenbeek.

In deze school was meer dan 90% van de leerlingen van Noord-Afrikaanse afkomst. Gedurende 5 jaar lesgevend aan deze leerlingen, heb ik een "andere België" leren kennen. Het is in deze context dat ik alles omtrent de identiteitskwesie zoals de complexiteit, de diversiteit en de kracht kon vastleggen.

De tweede ontmoeting of beter gezegd ontdekking was na het lezen van twee boeken van Amin Maalouf : "Les identités meurtrières" oftewel de "Moordende Identiteiten" en "Le dérèglement du monde" oftewel " De ontwrichting van de wereld".

AMIN MAALOUF

SCHRIJVER

Amin Maalouf maakt een sterke maar objectieve analyse van de identiteit en de uitdagingen van vandaag in deze twee boeken. Hij kan niet duidelijker zijn dan wat hij schrijft :

“ ALS WIJ DE BURGERSREDE WILLEN HANDHAVEN IN ONZE LANDEN, IN ONZE STEDEN, IN ONZE WIJKEN , KORTOM IN DE HELE WERELD, ALS WIJ WILLEN DAT DE MENSELIJKE DIVERSITEIT MOGELIJK IS IN EEN HARMONISCHE SAMENLEVING, IN PLAATS VAN TE LEVEN IN EEN WERELD VOL SPANNINGEN DIE GEWELD VEROOZAKEN, DAN KUNNEN WIJ HET ONS NIET MEER VEROOZAKEN OM “DE ANDER” ENKEL TE KENNEN OP EEN OPPERVLAKKIGE, ARROGANTE, RUWE MANIER. HET IS NODIG OM DE MENSEN SUBTIEL TE LEREN KENNEN, VAN DICHTBIJ. DIT IS VOLGENS MIJ HET BELANGRIJKSTE DOEN VAN DEZE EEUW “

Inderdaad, samen met het milieu, is deze uitdaging van het samen doen, de belangrijkste uitdaging voor het harmonieuze behoud van ons leven

ONTMOETING MET PIERRE PIRARD

REGISSEUR VAN « NOUS TOUS »

Laten we terugkomen naar u bijzondere parcours.

U heeft deze documentaire gemaakt maar u bent niet echt een filmmaker... Als kind heb ik er wel van gedroomd maar die fantasie heb ik achterwege gelaten.

Tot in 2009 toen ik een parcours volgde die logisch was na mijn studies in rechten en management : Ik leidde kleine en grote ondernemingen in binnen - en buitenland. Toen kwam de mid-life crisis : Ik vond dat wat ik deed niet erg zinvol was en ik begon mij af te vragen wat ik in de toekomst echt wilde doen.

Hoe ben ik bij het onderwijs gekomen ? Ik solliciteerde in gemeenten waar er veel allochtonen woonden en zo ben ik terecht gekomen op een school in Molenbeek. Hier ontdekte ik een totaal nieuw beroep in een totaal nieuwe wereld met veel ongelijkheid.

Ik had vooral veel contact met vele Belgische jongeren die een allochtone achtergrond hadden. Ik zag ze zoals ruwe diamanten die erom smeken om geslepen te worden.

Het was een sterke menselijke ervaring die ik in mijn boek " Vous n'êtes pas des élèves de merde" oftewel "Jullie zijn geen klote studenten" heb beschreven.

Na 5 jaar vroeg ik mij af wat er kon worden gedaan om het onderwijssysteem te veranderen en lanceerde ik Teach for Belgium dat leraren opleidt om in "achtergestelde" gebieden te werken. Tegelijkertijd had ik een sterke band met Senegal, waar ik al jaren regelmatig kom en waar ik telkens verast ben over de manier waarop religieuze gemeenschappen naast elkaar leven.

Hoe is het toch mogelijk dat zij daarin slagen en wij niet?

Zo begon ik te denken over samenleven, het "samen doen".

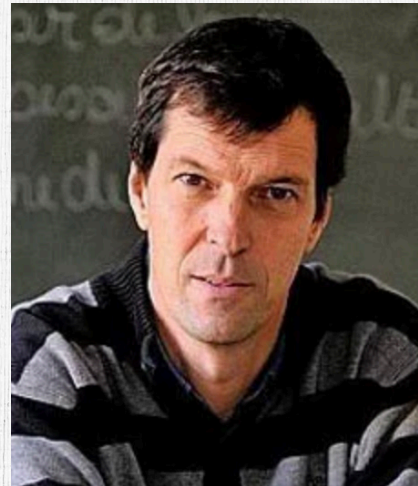
In 2017 ben ik dan echt begonnen aan dit project. Mijn bedoeling was om de wereld rond te reizen en te kijken of mensen van verschillende religies in harmonie konden leven.

De aanslagen in Brussel in maart 2020 dienden ook als trigger, dat is een feit. Ik was toevallig net buiten het station van Maalbeek toen er plotseling ernstige gewonden naar buiten kwamen. Ik stopte en bleef een tijdje bij hen.

Toen ik wegging, zei ik tegen mezelf : Verdomme dit is het ! Het versterkte mijn verlangen om hoop te geven, om te laten zien dat samenleven mogelijk is.

Dat u deze film zelf zou maken was vanzelfsprekend voor u ? Neen. Ik zag mezelf meer als auteur. Ik heb regisseurs ontmoet maar ik had het gevoel dat wat zij gingen doen niet precies was wat ik wilde.

Tenslotte dwongen familieleden me om me te omringen met een goed team, zoals een cameraman, een geluidstechnicus, een tweede camera man, een editor enz om zo zelf de controle over te nemen.

Hoe heb je de manier van de story-telling bepaald ? In plaats van te constateren dat samenwonen niet mogelijk is, wilde ik het licht aan het einde van de tunnel laten zien en dat er toch wèl andere mogelijkheden waren. Daarom wilde ik een andere vertellende weg inslaan dan die van de media die te vaak kiest voor een discussie dat gericht is op angst.

Ben je bang dat je met al deze positieve verhalen wordt bestempeld als een utopist? Ik neem mijn verantwoordelijkheid ! Ik ben waarschijnlijk een beetje naïef maar ik verzin niets : al wat ik laat zien maakt deel uit van de realiteit en mijn idee is om tegen de stroom in te gaan van wat in het algemeen wordt getoond!

We kunnen niet anders dan een vergelijking zien met de film "Demain" van Cyril Dion en Mélanie Laurent Ik denk dat ik deze film wel 17 keer gezien heb om te begrijpen hoe het in elkaar zat. Ik werd onder meer geïnspireerd door de verdeling van hun film in hoofdstukken.

Jouw hoofdstukken zijn gemaakt met geanimeerde sequenties... waarom? Ik werkte samen met de Luikse design studio Aftertouch. Ik was bang dat als ik enkel archiefmateriaal zou gebruiken de film te zwaar zou worden. Geanimeerde beelden maken het wat lichter en makkelijker om van het ene hoofdstuk naar het volgende te gaan.

Hoe heb je dit project gefinancierd ? Alles is tot stand gekomen op basis van particuliere middelen. Ik zit helemaal niet in de filmindustrie en ook al kreeg ik het advies om subsidies aan te vragen, de procedure leek mij te lang.

Via Teach for Belgium kwam ik in contact met verschillende stichtingen en vzw's die mij steunden zoals bijvoorbeeld de Koning Boudewijnstichting.

Hoe heb je je getuigen over de hele wereld gevonden ? Ik heb ongeveer anderhalf jaar van alles gedaan, ik deed onderzoek, kreeg contacten, vond een verhaal maar eindigde dan met een ander.... In het begin had ik getuigen gevonden in liefst 25 landen maar ik beperkte mezelf tot 6 met bijzonder inspirerende verhalen.

In 2018 ben ik met mijn cameraman op stap gegaan. Ik moest in elk land 5 tot 7 mensen ontmoeten. We kwamen voldaan terug met 31 verhalen maar ik moest keuzes maken. Uiteindelijk zijn het 8 verhalen in 5 landen geworden. Mijn keuze viel op landen waar een godsdienstoorlog woedde zoals in Indonesië, met de Molukken, in Libanon, in Bosnië...maar ook landen waar er geen oorlog was zoals de Verenigde Staten of Senegal. Ik wilde namelijk een evenwicht hebben.

Heeft geen enkele getuige gearzeld om mee te werken ?

Neen maar er waren er die angst hadden. Zo is er één verhaal dat ik weggelaten heb namelijk die van een jonge Pakistaanse vrouw die de eerste vrouwelijke imam van New York werd. Als lid van de beweging “Moslims for progressive values” is zij getrouwd met een christen en houdt ze haar diensten in een kerk die open staat voor de LGBTQ-gemeenschap. Ik stond versteld ! Ze maakte zich zorgen over de gevolgen als zij meewerkte aan de film maar we hebben nog steeds contact en ik probeer haar te overtuigen om aan een volgend project te werken. Kemal, één van mijn getuigen in Bosnië zag voormalige folteraars tijdens het filmen en vroeg mij om dit niet te filmen omdat er spanning heerste. Verder had ik ook geen toestemming om in Iran te filmen.

Één van de belangrijke figuren in je verhaal is de schrijver Amin Maalouf...

Ik kende hem en ik bewonderde hem door zijn boeken “ Les identités meurtrières” oftewel de “Moordende Identiteiten”. Ik heb hem verschillende mails gestuurd voordat hij ermee instemde me te ontmoeten. Ik ging zelfs naar Parijs om hem het project voor te stellen en uit te leggen hoe ik hem erin wilde integreren. Eerst vroeg hij mij om mijn verhalen uit te werken en hem daarna te contacteren. Tenslotte heeft hij mij een interview gegeven van twee en een half uur. Helaas heb ik maar een paar fragmenten kunnen gebruiken maar het overgebleven materiaal bestaat en kan misschien gebruikt worden voor een bonus op een dvd. Zijn woorden accentueren echt de film.

Wat was je grootste schok ? Het verhaal dat mij het meest raakt is misschien wel die van Rorri en Aarif in Florida. Zij is joods, hij is moslim en zij voeden hun kinderen op met volledig respect voor beide religies. Het verhaal van Kemal, die gemarteld werd en dierbaren verloor maar die nu toch een boodschap van vergeving en vrede brengt, heeft mij ook ontroerd. Het verhaal van Nudzjema, wiens vader werd geofferd heeft ook indruk op mij gemaakt : zij slaagde erin om haar geloof en openheid te verzoenen door middel van sport. Over het algemeen was ik onder de indruk van de diversiteit van de moslimwereld; godsdienst bestaat in verschillende vormen met soms enorme nuances van het ene land, van de ene persoon naar de andere.

Wat is uw droom met deze film ? Ik wil de muren naar beneden halen ! Als mensen zich na het zien van de film afvragen wat ze kunnen doen om anderen te bereiken en hun vooroordelen kunnen vergeten, dan is mijn doel bereikt !

NUDZEJMA

BOSNIË

Het begin van Nudzjema's leven werd gekenmerkt door de oorlog in Bosnië en Herzegovina.

Toen ze activiste werd, met het enthousiasme en de dynamiek die ze heeft, richtte ze in 2017 haar joggingclub TiTo op (wat kan vertaald worden als hardlopen en vele andere dingen), open voor Serviërs, Kroaten en Bosniërs ondanks de spanningen die nog steeds heersen tussen deze drie gemeenschappen.

Nudzjema maakt veel indruk: "Ze is overal, ze doet alles!" Met haar slogan "Dare to dream" organiseerde ze op 18 augustus 2019 de eerste snelle triathlon in Bosnië, het eerste sportevenement gecreëerd door een vrouw in Bosnië dat 160 mannen en vrouwen van alle verschillende religies, uit 9 landen samenbracht.

KEMAL

BOSNIË

Kemal was 24 jaar oud toen zijn dorp Kevljani in het noorden van Bosnië werd aangevallen door het Servische leger. In de gevangenis is hij getuige van de genocide.

Het is onbegrijpelijk hoe vergevingsgezind Kemal is wanneer hij één van zijn leraren herkend die de gevangenen had gemarteld. Gedreven door een verlangen stichtte hij in Engeland een vereniging op: Most MIRA2 - De brug voor de vrede.

Stap voor stap, met kleine gebaren van verzoening herstelt Kemal de band tussen mensen.

DR JAMAL

LIBAN

Doctor Jamal Ismail, van sjiitische geloofsovertuiging is arts en heeft gekozen om al meer dan 25 jaar betrokken te zijn bij de Orde van Malta.

Vandaag reist hij door Libanon, van kamp naar kamp om zorg te verlenen aan Syrische vluchtelingen van soennitische geloofsovertuigingen.

Hij weigert om de vluchtelingen uitsluitend vanuit een politiek perspectief te bekijken zoals een groot deel van de Libanese bevolking dat wèl doet. Hij ziet geen Syriërs, Palestijnen, Libanezen, Christenen, Sjieten of Soennieten maar gewoon patiënten, mensen om te genezen en om hun leven wat aangenamer te maken.

LÉA

LIBAN

Léa komt uit Beiroet, ze is christen. Vroeger was ze een manager bij Deloitte maar ze heeft deze prestigieuze job opgegeven om, op de scheidslijn tussen het district Jabal Mohsen, bewoond door Alawieten, en dan van Bab al Tebbeneh waar Soennieten wonen, een cultureel centrum op te richten alsook haar vereniging "March".

In 2016 lanceerde ze het project Bab el-Dahab": een enorm project om de wijk te renoveren met gerenoveerde winkels.

Zo biedt zij hen een professionele en sociale toekomst die niets te maken heeft met eender welke religieuze instelling of gemeenschap.

Maar de vereniging renoveert niet alleen de winkels maar ook de banden tussen alle bewoners, Soennieten en Alawieten samen.

BROOKVILLE CAMPUS

USA

Cela vous ouvrira les portes
d'un nouveau monde.

In de Verenigde Staten, op de Brookville Campus in Long Island, zijn dokter Sultan, Rabbi Stuart en dominee Vicky, onder het mom van conformiteit, in feite drie rebellen die een grenzeloos respect en nieuwsgierigheid delen voor de spiritualiteit van de ander, met het risico hun respectieve hiërarchieën boos te maken.

Samen streven zij naar begrip voor de ander, de uitwisseling van ervaringen, de opbouw van duurzame vrede en een vrijwillige inzet voor gemeenschappelijk nut.

Elke groep behoudt zijn eigen religieuze identiteit maar maakt het mogelijk om de andere religies te leren, vieren en te eren.

Binnen de Brookville campus verwelkomen en begeleiden ze met name multiconfessionelen koppels en koppels uit de LGBTQ gemeenschap.

RORRI & ARIF

USA

FAMILLE
MOHAMED-GELLER

Rorri is joods en Arif is moslim. Ze ontmoetten elkaar, werden verliefd en trouwden. Ze hebben nu twee prachtige kinderen die ze opvoeden in beide religies.

Een onwaarschijnlijk huwelijk en een nog onwaarschijnlijke opvoeding.

Met hun volle liefde voor deze kinderen hebben de beide families van Rorri en Arif uit hun comfort zone moeten stappen om in "de andere" te zoeken wat hen samenbrengt in plaats van wat hen uit elkaar houdt.

ELLA & MISKA

INDONESIË

In Ambon, hoofdstad van de Molukken in Oost-Indonesië is Jacky één van de belangrijkste vreedestichters.

Met de steun van actieve leraren en ondanks de segregatie die nog altijd wordt toegepast tussen moslims en christenen, kunnen de jonge generatie die door het conflict worden gescheiden, elkaar ontmoeten en leren kennen.

Zo ontstaan er unieke vriendschappen tussen christelijke- en moslim gemeenschappen, zoals tussen Ella en Miska.

SÉNÉGAL

Palmarin is een dorp gelegen 130 km ten zuiden van Dakar, en is de "finishing touch" van de zoektocht om "samen te doen".

Daar leven de twee moslim-en christelijke gemeenschappen in een verbazingwekkende harmonie die nergens anders lijkt te bestaan.

De leerlingen van het Lyceum in Parlmarin en de dorpsbewoners tonen ons door hun meningen en getuigenissen een gelukkig perspectief op wat een wereld zou kunnen zijn zonder gemeenschapsconflicten.

TECHNISCHE FICHE

Auteurs en Techniekers

Auteur-Regisseur : Pierre Pirard

Beeld : Julien CHERPION

Assistent Beeld : Camille FILLEUX

Geluid : Céline BODSON

Editing Image : Mathieu PIERART

Editing en Geluidmix : Pierre BRUYNS - Studio Bleu nuit

Animatie : Studio Aftertouch

Componist : Manuel ROLAND

Uitvoerend Producent : Pierre PIRARD / Almolu

Technische Karakteristieken

Jaar : 2021

Lengte : 91 minuten

Taal : Frans en Engels

Periode van het filmen : van Maart 2019 tot November 2019

Exploitatie : Oktober 2021

Format : 4 K

Ratio Image : 2.39 - Scope

Geluid : 5.1

Ondertiteling : Engels, Frans en Nederlands

